

ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΟ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΠΑΣΧΑ 2014

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Το Μ. Σάββατο το πρωί εορτάσαμε την "Πρώτη Ανάσταση". Πρώτη Ανάσταση ονομάζεται η ανάσταση της μετανοίας, δηλαδή η ανάσταση των πιστών που αγωνίζονται να ξεφύγουν από τη δουλεία της αμαρτίας παίρνοντας δύναμη από τη συμμετοχή τους στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας. Η Δεύτερη Ανάσταση είναι η μία και μοναδική και κοινή ανάσταση όλων των κεκοιμημένων που θα γίνει μετά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Ενώ ο ιερέας έψαλλε, γύριζε σ' όλο τον Ναό πετώντας φύλλα δάφνης, τα οποία προσπαθούσαν να πιάσουν οι πιστοί πριν πέσουν κάτω. Συνηθίζεται όσα φύλλα πιάσουν να τα φυλάνε στο εικονοστάσι ή να τα βάζουν για την απώθηση των εντόμων ή να τα προσθέτουν στο φαγητό.

Το Μ. Σάββατο το βράδυ πλήθη πιστών κατέκλυσαν τον Ναό μας και παρακολούθησαν την αναστάσιμη Θεία Λειτουργία. Κατά την τελετή της Ανάστασης στην εξέδρα έξω από τον Ναό ο ιερέας διάβασε την Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσόστομου για τη σημασία της Ανάστασης του Χριστού. Μετά την επιστροφή της πομπής της Ανάστασης στην εκκλησία έγινε και φέτος το βυζαντινό εκκλησιαστικό έθιμο «Άρατε πύλας». Ο ιερέας, δηλαδή, βρίσκει την πόρτα κλειστή και πίσω είναι ο νε-

ωκώρος που παριστάνει τον Άδη και ακολουθεί ο γνωστός από τους Ψαλμούς του Δαβίδ (23,7-10) υμνητικός διάλογος, εν είδει πρόχειρης τελετουργικής σκηνοθεσίας.

«Άρατε πύλας, οί ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιου, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, φωνάζει ο παπὰς καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ μέσα ο νεωκώρος:

-Τίς ἐστὶν οὗτος, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;

-Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν οὗτος, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης!, ἀπαντᾷ ο ιερέας καὶ δίνοντας μια δυνατὴ σπρωξιὰ στὴν πόρτα μπαίνει μέσα μαζί με το εκκλησίασμα.

Αρκετοί πιστοί έμειναν έως το τέλος της Αναστάσιμης Θείας Λειτουργίας και αφού κοινωνήσαν το Σώμα και το Αίμα του Χριστού πήραν αντίδωρο και κόκκινα αβγά από το χέρι του ιερέα. Ανήμερα το Πάσχα τελέσθηκε ο Εσπερινός της Αγάπης, κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκε η Λιτανεία της Ανάστασης στους κεντρικούς δρόμους της πόλης.

Βασιλική Ψωμά

«ΕΡΕΤΡΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Πνευματικού Κέντρου
Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου
Ερέτριας - 34008
ΕΤΟΣ 23ο ΜΑΪΟΣ 2014
Αρ. Φύλλου 264

•Υπεύθυνος:
Ιερέας Θεοφάνης
Παπαγεωργίου
Τηλ.: 22290-62786

•Συντακτική Επιτροπή:

•Δρ. Γεώργιος Ν.
Δικατερινίδης
τ. Δ/ντής Ερευνών

Κέντρου Λαογραφίας Ακαδημίας
Αθηνών

•Τριάδα Μπισινά-Κασιό
Καθηγήτρια Φιλολόγος
•Ελένη Παπαγεωργίου-
Ηλιάδη

Σχεδιάστρια δομικών έργων
•Νικολέττα Κυριακοπούλου
Ιδιωτική Υπάλληλος
•Βασιλική Ψωμά
Καθηγήτρια Φιλολόγος

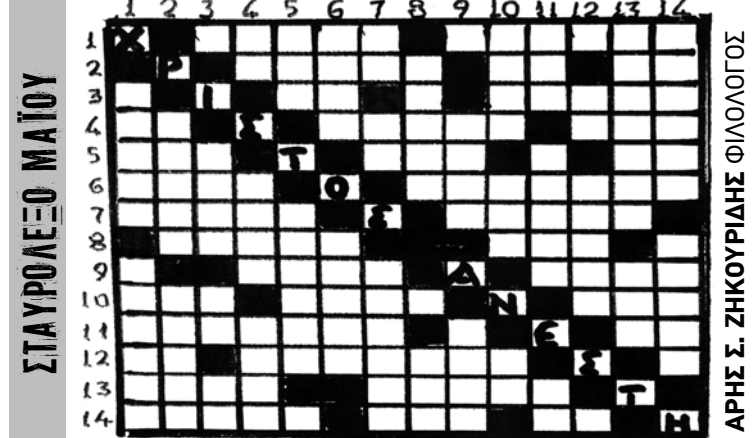
Ειδικός συνεργάτης:
Άρης Σ. Ζηκουριδής
Καθηγητής Φιλολόγος

•Την ευθύνη των άρθρων
φέρουν οι συντάκτες τους

Ιστοσελίδα Ιερού Ναού
www.agiosnikolaos-eretrias.gr
e-mail Ιερού Ναού
agnikolaoseretrias@yahoo.gr

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: QUICK PRESS
Δοκμα 1 Χαλκίδα, Τ 22210-23382
e-mail:theopress@otenet.gr

Τιμή φύλλου 0,003 ΕΥΡΩ
Δεκτές φιλικές συνδρομές στη
διεύθυνση:
π. Θεοφάνης Παπαγεωργίου
Κανάρη 5, ΕΡΕΤΡΙΑ Τ.Κ. 34008

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Το όνομα κορυφαίου ηθοποιού μας που δεν ζει πια.-Με όπλα αυτά.
2. Μια ξεχωριστή Κυριακή του όλου έτους.- Το χημικό σύμβολο του Ιριδίου.-Εκτάριο(γ.λ.).
3. Το 14 με γράμματα.-Περιήγηση τα πούρα της.
4. Μισή... Άρτα.- Ακούραστα.-Τα έχει ο Σάτυρος.
5. Χαϊδευτικό της Ελευθερίας.-Βιβλικό πρόσωπο.-Δυσκόλευε τον Δημοσθένη στην προφορά του.
6. Και έτσι ο Κίσαβος.-Κρητικός ναύαρχος του Αλεξάνδρου.
7. Σκελετός πλοίου.-Αισχρολογία (ξ.λ.).
8. Ιάπωνας σκηνοθέτης.-Αρχή...καλοκαιριού.
9. Πόλη της Κάτω Αιγύπτου.-Υπάρχει και Στρατιωτικό.
10. Αρχαίος κάτοικος της Καρίας.-Ήταν ο Πρίαμος (αρχ.).-Άλλη ονομασία της Γαλλικής Νίκαιας.
11. Μυθικός γίγαντας, θύμα του Ηρακλή.-Αθλητικά αρχικά.
12. Άφωρο αρνί.-Σταγόνα (αρχ. Γενική).
13. Θεραπείσιμα (αρχ.).-Ντροπή, αίσχος.
14. Η μετάληψη των Καθολικών.-Σύνολο συγγενών.- Την μεταμόρφωσε η Ήρα σε αγελάδα.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Νησί των Κυκλάδων, πατρίδα του μακαριστού Αυγ. Κανιιώτη.-Ένα πέλαγός μας(δημ.).
- 2.Διακινδύνευμα (ξ.λ.).-Εδίκασε τον Χριστό.
- 3.Χαϊδευτικό της Αναστάσις (αντίστρ.).-Άφωρη Άρτα.-Όμοια σύμφωνα.
- 4.Γειτονικά στο αλφάβητο.-Τρυπάνι, τριβέλλι (αρχ.).- Κατάρες (καθ).
5. Βεβιαίωση.-Του Χριστού παίχτηκαν στα ζάρια.
- 6.Γνωρίζω, ξέρω (αρχ.).-Μηχάνημα που υψώνει κάτι (αρχ.)
- 7.Ιρλανδός συγγραφέας.-Τα έχει η... Όλγα.- Πρόσωπο εντελώς όμοιο με άλλο.
- 8.Άγιος, γνωστός ως «ο Μετανοείτε».-Συμπεραίνει.
- 9.Το ένα εκατοστό του δολλαρίου (αντίστρ.).-Φθινοπωρινό φρούτο.
- 10.Θυμίζει Μ.Κωνσταντίνο. - Τρία γράμματα από τον...ΠΑΟΚ. - Αρχή Σωτηρίας.
- 11.Ατελείωτος όρος.-Αρχαίος κάτοικος της Αρκαδίας.- Ιταλόν κατάφωσπ.
12. Αγριογούρουνο (αρχ.).-Ένας από τους 7 Σοφούς.
- 13.Σημεία (καθ.).-Αριθμητικό.
- 14.Άφαντος.-Ένα από τα Δωδεκάνησα.

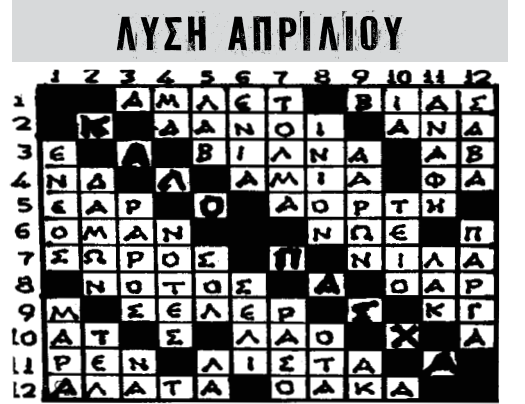
Έγραψαν & Είπαν: ● ● ●

Ο ΙΕΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ (354-430 μ.Χ.) που είναι ένας από τους μεγαλύτερους Πατέρες της Εκκλησίας μας, έγραψε και είπε: «Χάρη στις προσευχές και την αρετή της μητέρας μου Μόνικας έγινε τελικά αυτός που είμαι».

Ο ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ (1895-1965 μ.Χ.) Ζωγράφος, Αγιογράφος, Λογοτέχνης, ο καταγόμενος από το Αϊβαλί (Κυδωνίες-πατρίδα και του Ηλία Βενέζη) είπεν : «Ένας λαός που έχει ξεχάσει τις παραδόσεις του, μοιάζει με τον άνθρωπο που έχει χάσει τη μνήμη του».

Ο ΦΙΛΗΜΩΝ Ο ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΣ (351 π.Χ.) αξιόλογος ποιητής της Νέας Κωμωδίας, είπεν: «Αν ήξερες τα βάσανα των άλλων, θα υπέμενες αγογγύστως τα δικά σου».

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΡΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΟ
ΑΡΗ Σ. ΖΗΚΟΥΡΙΔΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΡΕΤΡΙΑΣ
ΕΤΟΣ 23ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 264 • ΜΑΪΟΣ 2014 • ΕΡΕΤΡΙΑ • 340 08 ΕΥΒΟΙΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Την Κυριακή της Πεντηκοστής γιορτάζουμε την εμφάνιση του Αγίου Πνεύματος στους Μαθητές του Χριστού, πενήντα μέρες μετά την Ανάστασή Του και δέκα μέρες μετά την Ανάληψή Του, δηλ. την αναχώρησή Του για τον ουρανό. Τότε οι Απόστολοι – οι Μαθητές του Χριστού – κατανόησαν για πρώτη φορά εντελώς την αποστολή του Χριστού και έπαψαν να φοβούνται, ώστε αντί να κρύβονται, βγήκαν στους δρόμους και διακήρυξαν την Ανάσταση του Δασκάλου τους.

Η Πεντηκοστή ήταν η δεύτερη σε σπουδαιότητα εορτή των Ιουδαίων μετά το εβραϊκό Πάσχα, όπου εόρταζαν, κατά την παράδοση, την παραλαβή του νόμου του Θεού από τον Μωυσή στο όρος Σινά. Παράλληλα, όμως, η Ιουδαϊκή Πεντηκοστή ήταν έκφραση ευχαριστίας των Ιουδαίων για τη συγκομιδή των καρπών. Επειδή συνέπιπτε με την περίοδο του θερισμού, ονομαζόταν "θερισμού εορτή" και οι Ιουδαίοι προσέφεραν στον Ναό τις απαρχές των καρπών. Την ημέρα αυτή λοιπόν όλοι οι Απόστολοι βρίσκονταν συγκεντρωμένοι με ενότητα και ομοψυχία για την κοινή προσευχή στο υπερώο, όπου άλλοτε πραγματοποιήθηκε και ο Μυστικός Δείπνος. Ξαφνικά και απροσδόκητα ακούστηκε από τον ουρανό μια φοβερή βοή, που έμοιαζε με δυνατό άνεμο και γέμισε όλο το σπίτι, στο οποίο διέμεναν οι Μαθητές. Μετά τη βοή εμφανίζονται οι πύρινες γλώσσες, οι οποίες κάθονται σε κάθε Απόστολο χωριστά. Οι Μαθητές λοιπόν κατά την Πεντηκοστή «επλήσθησαν Πνεύματος Αγίου», δέχτηκαν άφθονη την έκχυση του Αγίου Πνεύματος. Αυτή η πλημμύρα της χάριτος του Αγίου Πνεύματος γίνεται αμέσως εμφανής, αφού άρχισαν να μιλούν ξένες γλώσσες,

τις οποίες μέχρι τότε δεν γνώριζαν. Εκείνη την ημέρα ήταν συγκεντρωμένα στα Ιεροσόλυμα πλήθη Ιουδαίων από όλα τα μέρη του κόσμου για να προσκυνήσουν. Κατά την ημέρα της επιφοίτησης, λοιπόν, του Αγίου Πνεύματος, ο ήχος που προερχόταν από τον ουρανό, φαίνεται ότι δεν ακούστηκε μόνο εντός της οικίας, στην οποία βρίσκονταν οι Μαθητές, αλλά και εκτός αυτής. Έτσι πολλοί άνθρωποι συγκεντρώνονται έξω από το υπερώο, όπου με έκπληξη ακούν τους Αποστόλους να μιλούν στη δική τους ο καθένας γλώσσα. Τους ακούν να διαλαλούν τα «μεγαλεία του Θεού», την Ενανθρώπιση του Υιού του Θεού, το Πάθος, τον Σταυρό, την ένδοξη Ανάσταση, την Ανάληψη και την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος. Τη μέρα εκείνη πίστεψαν στον Χριστό και βαπτίστηκαν τρεις χιλιάδες άνθρωποι και είναι οι πρώτοι χριστιανοί στην Ιστορία. Γι' αυτό η Πεντηκοστή ονομάζεται «γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας»!

Η Κυριακή της Πεντηκοστής έχει μια ιδιαίτερη σημασία, αφού για πρώτη φορά σήμερα γονατίζουμε μπροστά στον Θεό, μετά το Πάσχα. Από το Πάσχα δηλ. μέχρι την Πεντηκοστή, και κάθε Κυριακή όλο τον χρόνο, δεν γονατίζουμε κατά την προσευχή μας, για να συνειδητοποιήσουμε πως είμαστε ελεύθεροι, όχι δούλοι! Ο Χριστός μας ελευθέρωσε. Δεν είμαστε πια δούλοι, ούτε στα πάθη μας, ούτε στην αμαρτία, ούτε στον θάνατο, ούτε στον σατανά, ούτε σε κανέναν άνθρωπο! Να λοιπόν ποια είναι η πνευματική μας παράδοση: αυτή που μας καλεί να μη γονατίζουμε ούτε μπροστά στον μεγάλο Θεό, τον δημιουργό του σύμπαντος και Σωτήρα των ανθρώπων, για ορισμένο διάστημα, αλλά να στεκόμαστε ενώπιος ενωπίω όρθιοι μπρο-

στά Του, για να μας δώσει να καταλάβουμε την ελευθερία μας. Αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία την Κυριακή της Πεντηκοστής, γίνεται ο εσπερινός που μας προετοιμάζει για τη γιορτή της Δευτέρας, του Αγίου Πνεύματος. Τότε γονατίζουμε ενώπιον του Θεού και Του απευθύνουμε τρεις πολύ σημαντικές προσευχές, για ζωντανούς και νεκρούς. Ο εσπερινός αυτός ανήκει στον λειτουργικό κύκλο της Δευτέρας – και αρχικά γινόταν το βράδυ της Κυριακής – γι' αυτό δεν ανατρέπει το ότι δεν γονατίζουμε τις Κυριακές. Τις υπόλοιπες μέρες του χρόνου γονατίζουμε, όταν προσευχόμαστε, γιατί νιώθουμε δέος μπροστά στο θείο μεγαλείο και τη

Συνέχεια στη σελίδα 2

Η ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΕΝ ΜΕΤΑΔΙΔΕΙ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ

Κατά καιρούς ακούμε να λένε κάποιιοι, ότι μεταλαμβάνοντας του Σώματος και του Αίματος του Χριστού ένας ασθενής, που πάσχει από κάποια μεταδοτική αρρώστια, είναι βέβαιο, ότι θα κολλήσουν από την αρρώστια αυτή όσοι μετά απ' αυτόν Κοινωνήσουν. Κάποιοι, μάλιστα, άκουσα να αναφέ-

ρει ως επικείμενο, την περίπτωση μιας γυναίκας, μέλους της Αγγλικανικής «Εκκλησίας», που κοινωνήσε, ενώ έπασχε από μηνιγγίτιδα και που όσοι μετά απ' αυτήν κοινωνήσαν, ασθένησαν και αυτοί από την ίδια ασθένεια.

Απαντώντας στους ισχυρισμούς αυτούς γράφουμε τα παρακάτω: Πρώτιστα, πρέπει να σημειώσουμε, ότι Κοινωνούντες των Αχράντων Μυστηρίων, συμμετέχοντες σ' αυτό «το Ποτήριο της Ζωής», Κοινωνούμε πράγματι Σώμα και Αίμα Χριστού. Ο Κύριός μας όταν παρέδωσε το υπερφυσικό αυτό Μυστήριο στους Αγίους Αποστόλους Του και γενικότερα

Συνέχεια στη σελίδα 4

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

θεία ταπείνωση, όπως ένιωθαν και εκείνοι που συνάντησαν τον Χριστό π.χ. οι τρεις μάγοι, η Χαναναία. Επίσης γονατίζουμε λόγω της ψυχικής εξάντλησης και εξουθένωσης ικετεύοντας για βοήθεια από τον Θεό.

Επειδή την Κυριακή πρωταγωνιστεί το Άγιο Πνεύμα στα γεγονότα, Το γιορτάζουμε και ξεχωριστά τη Δευτέρα, για να Το τιμήσουμε ιδιαίτερα. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα Τρίτο Πρόσωπο, διαφορετικό από τον Πατέρα Θεό και τον Υιό, τον Χριστό, αλλά ομοούσιο με Αυτούς, που «εκπορεύεται από τον Πατέρα» και μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό είναι η Αγία Τριάδα, ο Τριαδικός Θεός. Το Άγιο Πνεύμα δεν έχει μορφή περιστεριού και κακώς απεικονίζεται έτσι πολλές φορές. Μόνο στη Βάπτιση του Χριστού από τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο εμφανίστηκε σαν περιστέρι και σ' αυτή την εικόνα σωστά απεικονίζεται έτσι. Στην κανονική ορθόδοξη εικόνα της Αγίας Τριάδας, και τα τρία πρόσωπα, Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα, απεικονίζονται συμβολικά σαν νέοι άντρες με ουράνια φτερά, σαν άγγελοι. Η εικόνα αυτή προέρχεται από την εμφάνιση της Αγίας Τριάδας στον Αβραάμ, στην Παλαιά Διαθήκη (Γένσεις, κεφ. 18).

Το Άγιο Πνεύμα είναι πρόσωπο, ανώτερο του προσώπου «άνθρωπος» ή του προσώπου «άγγελος». Όπως ο Πατέρας είναι πρόσωπο, και ο Υιός είναι επίσης πρόσωπο, έτσι και το Άγιο Πνεύμα είναι πρόσωπο. Είναι το τρίτο πρόσω-

πο της Θεότητας. Όπως ο Πατέρας είναι Θεός αληθινός, και ο Υιός είναι επίσης Θεός αληθινός, που γεννήθηκε από Θεό αληθινό, έτσι και το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός αληθινός, που εκπορεύεται, στέλλεται από Θεόν αληθινό. Τέλειος Θεός ο Πατέρας, τέλειος Θεός ο Υιός, τέλειος Θεός το Άγιο Πνεύμα. Όμως δεν υπάρχουν τρεις θεοί, αλλά ένας Θεός. Υπάρχει ένας μεν Θεός, διότι η θεία ουσία είναι μία, τρία δε πρόσωπα, διότι οι τρόποι της υπάρξεως του ενός Θεού είναι αϊδίως και συγχρόνως τρεις. Βαθύτερη γνώση και απόλαυση του μεγάλου και ακατάληπτου μυστηρίου της Αγίας Τριάδας θα αποκτήσουν όσοι αξιωθούν στην αιωνιότητα να δουν τον Θεό «καθώς έστι» (Α΄ Ιωάν. 3,2).

Ποιο είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος; Σε όλα είναι συνεργός με τα άλλα δύο πρόσωπα της Αγίας Τριάδας, το Άγιο Πνεύμα. Κατά τη δημιουργία του κόσμου και του ανθρώπου, αλλά και κατά την αναγέννηση και αναδημιουργία του ανθρώπου μετά την πτώση συνεργάζονται τα τρία πρόσωπα της Θεότητας. Ο Πατέρας υπόσχεται και προετοιμάζει το έργο της απολυτρώσεως. Ο Υιός το πραγματοποιεί με την Ενανθρώπηση, τη Σταυρική Θυσία, την Ανάσταση και την Ανάληψή Του, εξασφαλίζοντας αντικειμενικά τη σωτηρία για τον άνθρωπο. Το Πνεύμα το Άγιο κάνει υποκειμενική τη σωτηρία, δηλ. προσωπικό κτήμα κάθε πιστού. Το Πνεύμα το Άγιο, παραμένοντας μέσα στην Εκκλησία, φωτίζει και διδάσκει, την προφύλασσει από την πλάνη και την οδηγεί στην πλήρη αλήθεια. Δίνει

τα χαρίσματα, τελεί τα Μυστήρια, ξυπνά τις σπυνοειδήσεις των αμαρτωλών, θερμαίνει τις καρδιές τους, προκαλεί αλάλητους στεναγμούς και δάκρυα μετανοίας, παρηγορεί, ενδυναμώνει, καθαρίζει, λαμπρύνει, αγιάζει, διατηρεί ζωντανά τα μέλη της στρατευόμενης Εκκλησίας και τα προετοιμάζει να εισέλθουν ως κληρονόμοι στη Βασιλεία των Ουρανών. Είναι Θεός και θεοποιεί, όπως ψάλλει η Εκκλησία. Θεός κατά φύση το Άγιο Πνεύμα, κάνει τους πιστούς Θεούς κατά χάρη.

Η εποχή μετά την Πεντηκοστή ανήκει ιδιαίτερα στο Άγιο Πνεύμα. Στις μέρες μας όμως, το τρίτο πρόσωπο της Θεότητας δεν τιμάται όσον πρέπει από τον χριστιανικό κόσμο. Κηρύττεται το έργο του Ιησού Χριστού, αλλά παραλείπεται το έργο του Αγίου Πνεύματος. Μιλάμε για τον Πατέρα και τον Υιό, όχι όμως και για το τρίτο πρόσωπο, το ομοούσιο και ομόθρονο και ισότιμο προς τα δύο άλλα πρόσωπα, Πνεύμα. Αν λατρεύουμε τον Πατέρα και τον Υιό, και λησμονούμε ή αμελούμε να λατρεύουμε ισάξια και το Άγιο Πνεύμα, τότε η λατρεία μας είναι ατελής και δεν μας προσφέρει άφθονη τη χάρη του Θεού. Στερούμαστε έτσι τα πνευματικά χαρίσματα παραθεωρώντας την πηγή τους, που είναι το Άγιο Πνεύμα.

¹ «Εκκλησία» = όλοι οι χριστιανοί. Η φράση «πάω στην εκκλησία» σημαίνει «πάω στη συνάντηση». Επειδή η Εκκλησία (όλοι εμείς) συγκεντρώνεται στο ναό, γι' αυτό έχει επικρατήσει να λέμε τον ναό «εκκλησία».

Β.Ψ.

Ο ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΣ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Βρισκόμαστε στο έτος 1087 μ.Χ. Αυτοκράτορας του Βυζαντίου είναι εδώ και έξι χρόνια ο Αλέξιος Α΄ ο Κομνηνός και Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως από τριετίας ο Νικόλαος Γ΄ ο Γραμματικός. Τριάντα τρία χρόνια πριν (1054μ.Χ.), οι Εκκλησίες της Ρώμης και της Κωνσταντινουπόλεως έχουν ανταλλάξει αναθέματα και έχουν διακόψει την κοινωνία μεταξύ τους. Το Σχίσμα μεταξύ Ανατολής και Δύσεως είναι γεγονός. Δεκαέξι χρόνια πριν, στις 26 Αυγούστου 1071 μ.Χ., ο στρατός της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας έχει υποστεί ταπεινωτική ήττα στο Μάντζικερτ της Αρμενίας και ο Αυτοκράτορας Ρωμανός Δ΄ ο Διογένης έχει πιαστεί αιχμάλωτος στα χέρια του Αλπ Αρσλάν, Σουλτάνου των απίστων Σελτζούκων Τούρκων. Η Μικρά Ασία έχει περάσει κατά το μεγαλύτερο τμήμα της στην επικράτεια του Σουλτανάτου του Ρουμ. Η μακρά περίοδος της καταπίεσης και του εξισλαμισμού της χριστιανικής Μικράς Ασίας έχει αρχίσει. Από το 1076 μ.Χ. έχει περάσει στα χέρια τους και η Ιερουσαλήμ. Κατά τα πρώτα έτη βασιλείας του Αλεξίου Α΄ ανακτάται ο έλεγχος της Μικράς Ασίας, αλλά σύντομα κάποια τμήματά

της περνούν εκ νέου υπό τον έλεγχο των Μωαμεθανών ασιατών εισβολέων. Μεταξύ αυτών και η μικρή πόλη των Μύρων της Λυκίας στο νοτιοδυτικό άκρο της μικρασιατικής χερσονήσου, την οποίαν είχε ποιμάνει κατά τον 4^ο αιώνα ως επίσκοπος ο Άγιος Νικόλαος, ο πρωταγωνιστής της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου της Νικαίας της Βιθυνίας. Σημαντικότερος θησαυρός της πόλεως, που της προσδίδει ιδιαίτερη αίγλη σε όλο το χριστιανικό κόσμο, είναι τα μυροβολούντα Λείψανα του Αγίου, τα οποία αναπαύονται επί επτά αιώνες σε μαρμάρινη σαρκοφάγο εντός της Βασιλικής που έχει ανεγερθεί προς τιμήν του. Εκμεταλλεύομενοι τη σύγχυση από τις δυσμενείς για την περιοχή εξελίξεις, ναυτικοί έμποροι από το Μπάρι της Απουλίας αφαιρούν τα Λείψανα του Αγίου και τα μεταφέρουν στην πατρίδα τους. Σύμφωνα με μία εκδοχή, διέρρηξαν τη λάρνακα και τα έκλεψαν, παρά τις αντιδράσεις των Ορθοδόξων μοναχών. Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, εξ αιτίας των δεινών που υφίστατο η περιοχή από τους εισβολείς, οι μοναχοί που διακονούσαν στο προσκύνημα του Αγίου σπείνανε στην πρόταση των Ιταλών εμπόρων,

Συνέχεια στη σελίδα 5

ΑΙΧΙΟΔΟΞΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΓΙΑ ΔΙΕΞΟΔΟ
ΣΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΣΤΙΣ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΜΑΣ

Οι πολέμιοι του Χριστιανισμού

Του Επισκόπου +Αυγουστίνου Καντιώτου

...Πάντοτε το σκοτάδι θα μισεί το φως, το ψέμα την αλήθεια, η κακία την αρετή, η απιστία την πίστη. Αξίζει ν' αφήσουμε να παρελάσουν για λίγο μπροστά μας συντεταγμένα τα παιδιά της απιστίας, οι εχθροί του Χριστού, και να διαβάσουμε στα πανύ που υψώνουν τα ψεύτικα και απατηλά συνθήματά τους` όχι όλα, αλλά τα πλέον διακεκριμένα.

Πρώτα –πρώτα εμφανίζονται οι υλισταί` ισχνοί, ρακένδυτοι, σαν να βγήκαν μέσα από τον τάφο. Ύλη και μόνο ύλη! φωνάζουν: δεν υπάρχει Θεός, ανύπαρκτος ο Χριστός, μύθος η θηκή του διδασκαλία, κατασκευάσμα και η μέλλουσα κρίσις... Δόγμα τους το : «Αρπαξε να φας και κλέψε να `χεις». Είναι άνθρωποι που αρνήθηκαν κάθε πνευματική αξία. Γι' αυτό ακριβώς δεν αξίζει ν' ασχοληθεί κανείς και πολύ μαζί τους. Μέσα σε λίγο καιρό η ιδεολογία τους έδειξε πόσο κενή είναι.

Πίσω από αυτούς ακολουθούν τα παιδιά τους, οι μαρξισταί. Αυτοί διακηρύττουν, ότι η χριστιανική θρησκεία είναι το όπιο του λαού` κάτω οι αιώνιοι θεσμοί, κάτω το Ευαγγέλιο!... Για να εκλείψει η πίστις στο Χριστό, που ήταν το μέγα εμπόδιο στα σχέδια τους, δεν δίστασαν να εξοντώσουν χιλιάδες Χριστιανούς.

Κατόπιν, πότε κρυφά και πότε φανερά, ξεπροβάλλει από το καταχθόνιο κρησφύγετο του ο μασονισμός. Χωρίς να εκδηλώνεται φανερά ως εχθρός του χριστιανισμού, υπονομεύει διαρκώς το έργο της Εκκλησίας. Επάνω στα ερείπια του χριστιανισμού περιμένει να οικοδομήσει τη νέα παγκόσμια θρησκεία, που θα συμπεριλάβει όλες τις θρησκείες του κόσμου για να κυριαρχήσει στη γη.

Υλισμός-μαρξισμός-μασονισμός αποτελούν το τρικέφαλο τέρας με τα πολλά κέρατα και τα αναρίθμητα πλοκάμια, το οποίο γέννησε ο καταχθόνιος σιωνισμός προς πραγματοποίησιν των σχεδίων του. Το τέρας αυτό είναι το πιο επικίνδυνο έμβρασμα του άδου.

Υπερήφανα ακολουθούν έπειτα οι δήθεν μορφωμένοι, αυτοί που ισχυρίζονται ότι καλλιεργούν τα γράμματα και τις τέχνες. Φορούν τον μανδύα της επιστήμης. Παρουσιάζονται ως σοφοί, που από τη μελέτη τους έβγαλαν το συμπέρασμα` Καλός ο χριστιανισμός, αλλά δεν αρκεί να σώσει τον κόσμο` χρειάζεται και συμπλήρωμα... Και αν ρωτήσεις, ποιο είναι το συμπλήρωμα, οι απαντήσεις τους δημιουργούν πραγματική σύγχυση-βαβέλ. Η «επιστήμη», φωνάζουν, η «τέχνη», η «ποίηση», οι «μεγάλες ανακαλύψεις», ο «πνευματισμός». Και οι ίδιοι δεν ξέρουν τι θέλουν. Η αλαζονεία της ημίμαθειάς τούς κάνει να αποφαίνονται άναρθρα και ανόπτα, σαν άλλη Πυθία.

Τέλος παρελαύνουν κ' εκείνοι που λένε, ότι ο χριστιανισμός χρησίμωσε μεν στο παρελθόν, αλλά τώρα πια ξεθύμανε, δεν αξίζει για την εποχή μας, πρέπει πια να κηδευθεί μετά πάσης τιμής για τις υπηρεσίες που προσέφερε, και να φροντίσουμε να βρούμε διάδοχό του, άξιο και κατάλληλο για την εποχή μας, την εποχή του μεγάλου πολιτισμού και των καταπληκτικών ανακαλύψεων...

Αυτοί περίπου είναι οι εχθροί του Χριστού, που με πάθος πολέμησαν και πολεμούν την Εκκλησία και νόμισαν ότι θα τη διαλύσουν και θα επικρατήσουν. Προς όλους αυτούς απευθυνόμεθα και λέμε τα εξής.

Άπιστοι, μετανοείστε! Εχθροί του Χριστού, σκεφθείτε βαθύτερα και μελετήστε προσεκτικότερα το Ευαγγέλιο του Χριστού και τη διδασκαλία Του. Είναι επικίνδυνο και φοβερό να πολεμάτε ΕΝΑ ΘΕΟ. «Σκληρὸν πρὸς κέντρα λακτίζειν» (Πραξ. 26, 14). Δεν μπορείτε, χριστομάχοι, ν' αντιληφθείτε τη δύναμη του Χριστού; παραδειγματισθείτε τουλάχιστον από τους προκατόχους σας. Δεν ακούτε τον Ιουλιανὸ τον Παραβάτη να λέει: « Νενίκηκάς με Ναζωραῖος»...

Δεν βλέπετε τους θλιβερούς τάφους, όπου θάφτηκαν όλοι οι εχθροί του Χριστού και τα σκουλήκια έφαγαν τις σάρκες τους; Ρίξε ένα βλέμμα και στον τάφο που ετοίμαζαν αυτοί για να κηδεύσουν τον χριστιανισμό` παραμένει κενός, όπως το κενό μνημείο από το οποίο αναστήθηκε ο Χριστός.

Ο χριστιανισμός, αγαπητοί μου, δεν είναι τυχαίο πράγμα, όπως νόμισαν οι εχθροί του. Αντλεί αιώνια δύναμη από Θείο Ιδρυτή Του. Είναι η μόνη πίστις που κηρύχθηκε με λόγια, βεβαιώθηκε με θαύματα, και σφραγίστηκε με αίματα. Φρουρείται από τάγματα και στρατιές αγγέλων, και κατευθύνεται από το άγιο Πνεύμα. Η ιστορία και η πραγματικότητα δίνουν την καλύτερη ερμηνεία των θανάτων λόγων` «ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται` ἐφ' ᾧν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν» ὅποιος δηλαδή εναντιωθεί στον Ιησού Χριστό, τον αιώνιο βράχο, θα γίνει κομμάτι` και σ' ὅποιον αυτός πέσει πάνω του, θα τον κάνει θρύψαλο (Ματθ. 21, 44).

Αυτά, αγαπητοί μου, έχουμε να πούμε προς όλους τους εχθρούς της πίστεώς μας. Ειδικώς δε προς τους τελευταίους, αυτούς που έχουν τη γνώμη ότι ο «χριστιανισμός» χρησίμωσε στο παρελθόν και τώρα ξεθύμανε», τους παρακαλούμε να κατεβούν από τα νεφελώματα των σκέψεών τους, να προσγειωθούν λίγο στην πραγματικότητα, και τότε θ' αντιληφθούν πόσο παραλογίζονται. Η Εκκλησία κληρονόμησε αιώνιο κύρος. Είναι για την ψυχή του ανθρώπου ό, τι είναι για το σώμα το ψωμί, το νερό, ο αέρας. Όσοι αιώνες κι αν περάσουν, δεν μπορεί ο άνθρωπος να πει στον αέρα ή στο νερό ή στο ψωμί «Ξεθύμανες πια, δεν σε χρειάζομαι». Έτσι και η Εκκλησία του Χριστού είναι απαραίτητη για τη ζωή του ανθρώπου και του κόσμου. Η δύναμις και η αξία της Εκκλησίας παραμένει ακατάλυτος και αιώνια. Αυτή είναι το φυτώριο του Ιησού Χριστού, του απαραίτητου ακρογωνιαίου λίθου κάθε ωραίου και υψηλού οικοδομήματος, οιουδήποτε αιώνας` διότι «Ιησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός εἰς τοὺς αἰῶνας» (Εβρ. 13,8).

Συνεχίζεται...

Ιερ. Θ.Π.

Ο ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΣ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 2

νή, Δευτέρα 19 Μαΐου 2014, 8 έως 11 μ.μ.

Να αναφέρουμε επίσης ότι δεν βρίσκεται ολοκληρωτο Λείψανο του Αγίου στο Μπάρι. Υπάρχει διασπορά των οστών του και σήμερα φυλάσσονται:

- Η δεξιά χείρα στον Ι. Ναό Αγ. Γεωργίου του Νέου Βουκουρεστίου, η οποία πουλήθηκε από τους Λατίνους στους Ορθόδοξους Ρουμάνους. · Ο αριστερός βραχίονας στον ομώνυμο Ρωμαιοκαθολικό Ναό του Ρίμινι Ιταλίας. · Αποτμήμα του αριστερού βραχίονος στον Μητροπολιτικό Ναό Βόλου. · Μέρος των Λειψάνων στην ομώνυμη Ρωμαιοκαθολική Βασιλική του Μπάρι Ιταλίας (το ιστορικό αναφέρθηκε παραπάνω). · Μέρος των Λειψάνων στο Μουσείο της Αττάλειας. Πάνω στη βιασύνη τους οι κληρικοί δεν πρόλαβαν να περιμαζέψουν όλα τα οστά κι έτσι παρέμειναν στη σαρκοφάγο, για να καταλήξουν με τον καιρό αξιοθέατο μουσειακό υλικό.

- Αποτμήματα στις Μονές Αγίου Νικολάου Άνω Βάθειας Ευβοίας και Φανερωμένης Σαλαμίνας, στον Καθεδρικό Ναό του Σωτήρος Μόσχας, στον ομώνυμο Ναό Αγίας Πετρούπολεως και στη Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρούπολεως. · Ένας των οδόντων στη Μονή Αγίας Λαύρας Καλαβρυτών.

Ιερ. Θ.Π.

ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ

Μετά από πρόσφατη ενημέρωση που είχαμε, πληροφορούμε τους συμπολίτες μας, σχετικά με τις χρονικές προθεσμίες που αφορούν τις γεωτρήσεις, πηγάδια κ.λ.π. ότι παρετάθησαν ώς κατωτέρω:

α) Μέχρι 30-10-2014 παρατείνεται η προθεσμία για την επικαιροποίηση του μητρώου δικαιούχων αγροτικού τιμολογίου από την Δ.Ε.Η. που έληγε την 31-7-2014.

β) Μέχρι 30-9-2014 παρατείνεται η προθεσμία εγγραφής στο εθνικό μητρώο σημείων υδροληψίας των δήμων που έληγε την 15-5-2014 των γεωτρήσεων και πηγαδιών.

Επιμέλεια ενημέρωσης:
ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Γεν. Γραμματέας Αγροτικού Συλλόγου Ερέτριας
Τηλ. 6932860599

Έγραψαν & Είπαν: ● ● ● ● ●

Ο ΒΙΑΣ Ο ΠΡΙΗΝΕΥΣ (6ος π.Χ. αιώνας ένας από τους Επτά Σοφούς της αρχαιότητας είπεν: «Ο έντιμος πολιτικός άνδρας πρέπει όταν αποχωρεί από την εξουσία που κατείχε να φεύγει όχι πλουσιότερος, αλλά ενδοξότερος.

Η ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΕΝ ΜΕΤΑΔΙΔΕΙ ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

είναι το Αίμα Μου, με το οποίο επικυρώνεται η Νέα Διαθήκη και το οποίο κύνεται για τη σωτηρία πολλών, για τη συχώρηση των αμαρτιών τους» (Ματθ. 26, 27-28). Μετά τα ιδρυτικά αυτά λόγια του Μυστηρίου αυτού, ο Κύριός μας και άλλες φορές ομιλεί για τη Θεία Κοινωνία, ότι είναι το Σώμα Του και το Αίμα Του. Από όλες αναφέρουμε δύο, τις επόμενες: «Εκείνος, που τρώει τη Σάρκα Μου και πίνει το Αίμα Μου έχει ζωή αιώνια» (Ιωαν. 6,54) και, «Εκείνος που τρώει τη Σάρκα Μου και πίνει το Αίμα Μου μένει μέσα Μου κι Εγώ μέσα σ' αυτόν» (Ιωαν. 6,56). Την ίδια αλήθεια τονίζουν και οι Άγιοι Απόστολοι. Ενδεικτικά απ' όλους σημειώνουμε τα λόγια του Αποστόλου Παύλου, που είναι: «Εκείνος, που τρώει και πίνει ανάξια (το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου), τρώει και πίνει την κατάδικη για τον εαυτό του, επειδή δεν κάνει διάκριση του Σώματος του Κυρίου» (Α' Κορ. 11, 22). Ως προς τους ιερούς Πατέρες της Εκκλησίας μας, γράφουν πάρα πολλά για την αλήθεια αυτή της πίστεώς μας.

Όμως, εκτός όλων αυτών, μέσα στην Ορθόδοξη Παράδοσή μας υπάρχουν πάρα πολλά θαυμαστά γεγονότα, που υπογραμμίζουν, ότι η Θεία Κοινωνία είναι Σώμα και Αίμα Χριστού. Υπάρχει ένα ωφελιμότερο βιβλίο του Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Αναγνωστοπούλου με τίτλο «Εμπειρίες κατά τη Θεία Λειτουργία». Σ' αυτό αναφέρονται πολλά θαύματα, σχετικά με την αλήθεια αυτή. Από τα πολλά σημειώνουμε εκείνο, σύμφωνα με το οποίο πολλοί ευλαβέστατοι ιερείς έχουν ιδεί, μετά τον καθάρισμό των Τιμίων Δώρων, να κάθεται πάνω στο άγιο Δισκάριο ένα Νήπιο, ο Χριστός. Στη συνέχεια καταθέτω το θαύμα, που άκουσα προ ολίγων ετών από το Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος ή της Πειραιϊκής Εκκλησίας. Συνέβη στην Ιορδανία, στον εκεί Ορθόδοξο Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου. Μετά τον καθάρισμό των Τιμίων Δώρων και την εκφώνηση από τον Λειτουργό

Ιερέα «Πρόσχωμεν τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις», παίρνοντας στα χέρια του τον Άγιο Άρτο και τεμαχίζοντάς τον, άρχισε να τρέχει από το Πανάγιο Σώμα του Κυρίου μας Τίμιο Αίμα Του. Το υπερφυσικό αυτό γεγονός διαπίστωσαν και ομολόγησαν και αρκετοί άνδρες, που ήσαν στη Θεία Λειτουργία αυτή και εισήλθαν στο Ιερό για να βοηθήσουν τον Ιερέα, που, συγκλονισμένος από το θαύμα, κλαίοντας, σωριάστηκε στο δάπεδο μπροστά στην Αγία Τράπεζα. Επίσης, από την Ιερή Παράδοση της Εκκλησίας μας πληροφορούμαστε ότι κάποια γυναίκα, που αμφέβαλλε εάν η Θεία Κοινωνία είναι Σώμα και Αίμα Χριστού, πλησίασε μετά τη Θεία Λειτουργία τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο και τον ρώτησε σχετικά. Τότε, παίρνοντας ο Άγιος το Άγιο Ποτήριο, την προσκάλεσε να κοιτάξει μέσα σ' αυτό. Κοιτάζοντας, ομολόγησε δακρύβρεκτη, ότι είδε Σάρκα και Αίμα ανθρώπινο. Προσκάλυντας την ο Άγιος να ξανακοιτάξει, είπε ότι τη δεύτερη φορά είδε ψωμί και κρασί. Και ο ιερός Χρυσόστομος της εξήγησε, λέγοντάς της: Παιδί μου, είναι Σώμα και Αίμα Χριστού κάτω από τη μορφή του ψωμιού και του κρασιού και αυτή είναι η οικονομία του Μυστηρίου. Διότι, αν φαινομενικά και στη γεύση ήταν σάρκα ανθρώπινη και αίμα ανθρώπινο, ποιος θα μπορούσε να Κοινωνήσει; Και τότε, ποιος θα μπορούσε να σωθεί, αφού ο Ίδιος ο Κύριός μας λέει: «Σας διαβεβαιώνω, εάν δεν φάτε τη σάρκα του Υιού του ανθρώπου και δεν πιείτε το Αίμα Του, δεν έχετε μέσα σας ζωή» (Ιωάν. 6, 53).

Είναι, λοιπόν, γράφουμε και πάλι, Σώμα και Αίμα Χριστού η Θεία Κοινωνία· κάτι που δεν συμβαίνει στους αιρετικούς, εφ' όσον σ' αυτούς η αίρεση εμποδίζει το Άγιο Πνεύμα, να ενεργήσει και τελεσιουργήσει τα Άγια Μυστήρια και επομένως και το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Έτσι, οι αιρετικοί, μεταξύ των οποίων και οι Αγγλικανοί, που αναφέρουμε στην αρχή αυτού του άρθρου, ως αιρετικοί και αυτοί, δεν κοινωνούν Σώμα και Αίμα Χριστού. Και επομένως, απ' εκεί και πέρα, ως

προς τη μετάδοση δηλαδή ασθενειών, όλα είναι ενδεχόμενα. Στην περίπτωση όμως της Ορθόδοξης Πίστεώς μας, της μόνης ορθής και αληθινής, που ενεργεί η Θεία Χάρις και μεταβάλλει το ψωμί και το κρασί σε Σώμα και Αίμα Χριστού, δεν υπάρχει περίπτωση να κολλήσει κανείς κάποιο μικρόβιο από κάποιον άρρωστο, που Κοινωνήσει πριν απ' αυτόν· όποιο κι αν είναι αυτό, όσο μεταδοτικό κι αν είναι.

Για επιβεβαίωση της αλήθειας αυτής αναφέρουμε, από τα πάρα πολλά θαυμαστά γεγονότα, λίγα, τα επόμενα: Υπάρχουν Ιερείς, που λειτουργούν σε Ναούς Νοσοκομείων, όπου νοσηλεύονται και ασθενείς με λοιμώδεις ασθένειες. Και ενώ Κοινωνούν και τέτοιους ασθενείς, καταλύοντας μετά το τέλος κάθε Θείας Λειτουργίας και προσέχοντας να μη μείνει τίποτε από το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου μας στο Άγιο Ποτήριο, ποτέ κανείς δεν αρρώστησε από κάποια λοιμώδη αρρώστια. Γενικά, ως προς τους Ιερείς, που Κοινωνούμε τόσο πιστούς σε κάθε Θεία Λειτουργία και μάλιστα στις μεγάλες εορτές της πίστεώς μας, ποιος μπορεί να αποκλείσει, ότι Κοινωνούμε και ασθενείς, πάσχοντες από μεταδοτικές αρρώστιες; Όμως, ποτέ κανείς Ιερέας δεν αρρώστησε από κάποια τέτοια ασθένεια, τη στιγμή, που, όπως αναφέρεται παραπάνω, μετά τη Θεία Κοινωνία των πιστών, «καταλύομε», καταπίνομε δηλαδή το υπόλοιπο του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου μας. Ούτε ακόμη και τότε, που «έβραζε» η φυματίωση και «θέριζε» η σύφιλη και η λέπρα ήταν ευρύτατα διαδεδομένη, αρρώστησε κάποιος Ιερέας, Κοινωνώντας τέτοιους ασθενείς. Ο προ ετών Αντιπρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών και Καθηγητής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών κ. Αθανάσιος Αβραμιδής βεβαιώνει, ότι «ιατρικά δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση Ιερέως ή απλού πιστού, στον οποίο μεταδόθηκε κάποια αρρώστια από τη Θεία Κοινωνία».

Στο σημείο αυτό αναφέρουμε δύο συγκλονιστικές περιπτώσεις από τη ζωή του Αγίου Νικολάου του Πλανά. Η πρώτη: Μία γυναίκα έχοντας στον μπουφέ της δύο μπουκάλια ισομεγέθη και του ίδιου χρώματος ως προς το περιεχόμενο, το ένα με νάμα και το άλλο με φυτοφάρμακο, φεύγοντας πρωί-πρωί για το Ναό, πήρε κατά λάθος, μαζί με το πρόσφορό της και το μπουκάλι που είχε το φυτοφάρμακο. Έκανε Προσκομιδή με αυτό ο Άγιος. Λειτουργήσασε, Κοινωνήσασε, τρέμοντας σύγκορμα από τη γεύση του δηλητηρίου, κατέλυσε στη συνέχεια και δεν έπαθε τίποτε· για να επαληθευτούν «τοῖς πιστεύουσιν» (Μαρκ. 16,17), σ' εκείνους δηλαδή που θα πιστεύσουν στον Κύριο, τα λόγια Του: «Και αν ακόμη πιουν κάτι το θανατηφόρο, δεν θα τους βλάψει» (Μαρκ. 16,18). Η δεύτερη περίπτωση έχει σχέση με ένα λεπρό, του οποίου η γλώσσα είχε σαπίσει από την αρρώστια αυτή. Προσκήληθηκε ο Άγιος να τον Κοινωνήσει στο σπίτι του. Ενώ όμως τον Κοινωνήσασε, μη μπορώντας εκείνος να καταπιεί, του έπεσε η Θεία Κοινωνία στο πάτωμα. Ο Άγιος έσκυψε, έφαγε το Σώμα του Κυρίου μας, έγλυψε με τη γλώσσα του το Τίμιο Αίμα Του και αφού επιμελήθηκε, καθώς έπρεπε, το σημείο που έπεσε ο Χριστός, επέστρεψε στο Ναό. Και ενώ, σύμφωνα με την ιατρική επιστήμη, θα έπρεπε να κολλήσει από την αρρώστια αυτή της λέπρας, όμως ποτέ δεν αρρώστησε.

Έτσι, λοιπόν, μην αμφιβάλλουμε. Με τη Θεία Κοινωνία δεν μεταδίδονται ασθένειες. Συνιστά δε απιστία και επομένως αμάρτημα η προσπάθεια κάποιων να Κοινωνήσουν πρώτα το παιδί τους ή το εγγονάκι τους, από φόβο μήπως κάποιος άλλος, άρρωστος αυτός, Κοινωνήσει πριν απ' αυτά.

Τέλος, είναι αδιανόητο να πιστεύσει κανείς, ότι ο Παντοδύναμος Θεός, «ο Οποῖος είναι αγάπη» (Α' Ιωάν. 4,16) και από αγάπη ανέβηκε στον Σταυρό, θα επέτρεπε ποτέ να μεταδοθεί μια οποιαδήποτε αρρώστια στους μεταλαμβάνοντες το ίδιο Του το Σώμα και το δικό Του Αίμα, όταν με αυτά μας αγαθά. Επομένως, για τον πιστό Ορθόδοξο Χριστιανό, πρόβλημα δεν υπάρχει. -

Ιερεύς Δημήτριος Αθ. Πιλάτης

Μια νομική πραγματεία κοινωνικού ενδιαφέροντος

Κυκλοφόρησε σε β' έκδοση η σημαντικού κοινωνικού ενδιαφέροντος πραγματεία «Δίκαιο Παραβατικών Ανηλίκων» του διακεκριμένου καθηγητού Εγκληματολογίας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νέστορα Κουράκη. Ένα έργο με "πολυπρισματική" προσέγγιση, με το οποίο επιχειρείται «μια εμβάθυνση αφενός στην ιδιαίτερη ψυχοσύνθεση του ανηλίκου κατά τα διάφορα στάδια της εξέλιξής του από την παιδική ηλικία προς την ενηλικίωση και αφετέρου στον τρόπο με τον οποίο ενδείκνυται να αντιμετωπίζονται από τον οικογενειακό, σχολικό και κοινωνικό περίγυρο οι εκδηλώσεις ούτως ή άλλως-περιστασιακής- αποκλίνουσας ή και παραβατικής συμπεριφοράς του».

Κείμενα, εισαγωγικά σημειώματα, πλαισιωτικές παρατηρήσεις νόμων, συμπληρωματικό σχολιασμό όπου δει, παράλληλα με εικόνες, σχεδιαγράμματα, πίνακες και άλλο επαγωγικό του θέματος υλικό, και ακόμα με διάχυτα ουμανιστικά μηνύματα αντι-

μετώπισης του προβλήματος, καθιστούν το έργο-πέραν της αυτονότης χρησιμότητάς του για τους καθ' οιονδήποτε διακεκριμένου καθηγητού Εγκληματολογίας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νέστορα Κουράκη. «Ένα έργο με "πολυπρισματική" προσέγγιση, με το οποίο επιχειρείται «μια εμβάθυνση αφενός στην ιδιαίτερη ψυχοσύνθεση του ανηλίκου κατά τα διάφορα στάδια της εξέλιξής του από την παιδική ηλικία προς την ενηλικίωση και αφετέρου στον τρόπο με τον οποίο ενδείκνυται να αντιμετωπίζονται από τον οικογενειακό, σχολικό και κοινωνικό περίγυρο οι εκδηλώσεις ούτως ή άλλως-περιστασιακής- αποκλίνουσας ή και παραβατικής συμπεριφοράς του».

Χαρακτηριστικοί εν προκειμένω είναι οι τίτλοι επί μέρους κεφαλαίων, όπως: *Η ιδιομορφία του σύγχρονου Δικαίου Ανηλίκων, Η συμπεριφορά ως αποτέλεσμα επιδράσεων κληρονομικότητας και περιβάλλοντος, Απόψεις για το επίκτητο της ανθρώπινης συμπεριφοράς, Τα διάφορα ηλικιακά στάδια ανάπτυξης των ανηλίκων, Είδη παραγόντων που επιδρούν στην παραβατικότητα των ανηλίκων, Οι ειδικότερες επιδράσεις από το περιβάλλον του ανηλίκου στην παραβατι-*

κή του συμπεριφορά, από τη νηπιακή στην εφηβική ηλικία, Η σημασία των επιδράσεων από τις "παρέες" και τους συνομηλικούς, Οι δυσλειτουργίες του Σχολείου στην Ελλάδα, Οι δυσλειτουργίες από την ανεργία και την υποαπασχόληση στην Ελλάδα, Οι δυσλειτουργίες από το αξιακό σύστημα του ευρύτερου κοινωνικού περιβάλλοντος, Ο ανήλικος ωςθύμα, Ιδιαιτερότητες της ποινικής δίκης των ανηλίκων, Δυσκολότητες πρόληψης της νεανικής παραβατικότητας...

Η ρεαλιστική και εις βάθος προσέγγιση της νεολαίας, ενέχει χαρακτήρα αυτονότου παιδαγωγικού, γονικού και γενικότερα κοινωνικού καθήκοντος, και μάλιστα σήμερα, που η νέα γενιά κινείται εν πολλοίς και σ' ένα δικό της ιδεατό ηλεκτρονικό κόσμο, βιώνουσα συγχρόνως την ανασφάλεια και τους προβληματισμούς της εποχής, στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, με προβολή νέων προτύπων,

κοινωνικών και πολιτιστικών, και με εξοβελισμό παραδοσιακών κανόνων ζωής, καταξιωμένων από τις γενεές που πέρασαν.

Συχαρητήρια και ευχαριστίες στον εξαιρετο πανεπιστημιακό καθηγητή για την κοινωνική-πέραν της νομικής-προσφοράς του, με την επικαιροποιημένη αυτή πραγματεία του, η οποία προστίθεται στη μακρά σειρά έργων του κ. Κουράκη, με ευρύτερη επιστημονική δράση διεθνούς χαρακτήρα.

Δρ Γεώργ. Ν. Αικατερινίδης

ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΟ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΠΑΣΧΑ 2014

Με μεγάλη λαμπρότητα και κατάνυξη τελέστηκαν και φέτος στην Ενορία μας οι ιερές Ακολουθίες της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος. Την Κυριακή των Βαΐων ο ιερέας μας π. Θεοφάνης Παπαγεωργίου ευλόγησε τα βάγια και τα σταυρουδάκια από φοινικόφυλλα που είχαν φτιάξει ενοριτίσσειες και τα μοίρασε στο πολυπληθές εκκλησίασμα. Το βράδυ μέσα σε κλίμα συγκίνησης τελέσθηκε η Ακολουθία του Νυμφίου και η εικόνα με πομπή τοποθετήθηκε στο κέντρο του Ναού.

Τη Μ. Τετάρτη το απόγευμα τελέσθηκε το Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου με την ανάγνωση των επτά Ευαγγελίων και την επίλειψη των πιστών από τον ιερέα με το αγιασμένο έλαιο. Η προσέλευση των πιστών ήταν και φέτος μεγάλη, ενδεικτικό της πίστεως του λαού μας στα Μυστήρια της Εκκλησίας μας. Το ίδιο βράδυ κατά την Ακολουθία του Μυστικού Δείπνου, ο π. Θεοφάνης μετέφερε με πομπή την εικόνα και την τοποθέτησε στο κέντρο του ναού, όπου πριν ήταν η εικόνα του Νυμφίου.

Τη Μ. Πέμπτη το βράδυ ο Ναός του Αγίου Νικολάου γέμισε από πλήθη κόσμου τόσο από ντόπιους όσο και από παραθεριστές,

Παρακολούθησαν με ευλάβεια την Ακολουθία των Αχράντων Παθών του Κυρίου μας, με την περιφορά του Εσταυρωμένου και την ανάγνωση των δώδεκα Ευαγγελίων.

Τη Μ. Παρασκευή το πρωί πραγματοποιήθηκε η Αποκαθήλωση του Χριστού από τον Σταυρό και η εναπόθεση του Τιμίου Σώματος Του στον πολύ ωραία στολισμένο Επιτάφιο. Ο ναός ήταν ασφυκτικά γεμάτος από πιστούς που παρακολουθούσαν με συγκίνηση, τάξη και ευλάβεια. Το απόγευμα της ίδιας μέρας ο ιερέας μετέβη στο κοιμητήριο των Ταξιαρχών όπου διάβασε τα ονόματα των κεκοιμημένων που τού προσκόμισαν οι πιστοί υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των συγγενών τους.

Η Ακολουθία του Επιταφίου τελέσθηκε με θρησκευτική κατάνυξη και, όπως κάθε χρόνο, νεαρές κοπέλες έψαλαν καλλίφωνα τα Εγκώμια και ακολούθησε η περιφορά του Επιταφίου στους κεντρικούς δρόμους της πόλης με τη συμμετοχή πλήθους κόσμου και με τον καιρό να είναι σύμμαχός μας. Στην πλατεία της πόλεώς μας συναντήθηκε με τον Επιτάφιο της Παναγίας Παραβουινώτισσας.